

Malachia 1

1 Λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ· θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.
2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει κύριος, καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαυ τοῦ Ἰακωβ; λέγει κύριος· καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακωβ,
3 τὸν δὲ Ἡσαυ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρῶμου.
4 διότι ἐρεῖ ἡ Ἰδουμαία Κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρῶμους· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθῆσεται αὐτοῖς ὄρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος.
5 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε· Ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ.
6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγώ, ποῦ ἐστὶν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγώ, ποῦ ἐστὶν ὁ φόβος μου; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου· καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι ἐφαυλίσσαμεν τὸ ὄνομά σου;
7 προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστῆριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους, καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι ἠλίσγησαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα κυρίου ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα.
8 διότι ἐὰν προσάγαγῃτε τυφλὸν εἰς θυσίαν, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσάγαγῃτε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεται αὐτό, εἰ λῆμψεται πρόσωπόν σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
9 καὶ νῦν ἐξιλιάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεῦρθε αὐτοῦ· ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν ταῦτα· εἰ λῆμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ.
10 διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθῶσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ θυσιαστῆριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστιν μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.
11 διότι ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
12 ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα κυρίου ἠλισγημένη ἐστίν, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ.
13 καὶ εἶπατε Ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστίν, καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα· καὶ ἐὰν φέρῃτε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ.
14 καὶ ἐπικατάρatos ὃς ἦν δυνατὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίᾳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Malachia 2

1 Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ ἱερεῖς·
2 ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικατάρασομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταρᾶσομαι αὐτῶν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον καὶ σκορπιῶ ἡνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἡνυστρον ἐορτῶν ὑμῶν, καὶ λῆμψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό·
4 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθῆκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
5 ἡ διαθῆκην μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν.
6 νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας.
7 ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γνώσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν.
8 ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς ἤσθενῆσατε ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθῆκην τοῦ Λευι, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
9 κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.
10 Οὐχὶ θεὸς εἰς ἔκτισεν ὑμᾶς; οὐχὶ πατὴρ εἰς πάντων ὑμῶν; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλώσαι τὴν διαθῆκην τῶν πατέρων ὑμῶν;
11 ἐγκατελείφθη Ἰουδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐν Ἱερουσαλημ, διότι ἐβεβλῶσεν Ἰουδας τὰ ἅγια κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησεν, καὶ ἐπετῆδυσεν εἰς θεοὺς ἄλλοτριούς.
12 ἐξολεθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιῶντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῆ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακωβ καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι.
13 καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσιν τὸ θυσιαστῆριον κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων. ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
14 καὶ εἶπατε· Ἐνεκεν τίνος; ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἦν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σου καὶ γυνὴ διαθῆκῆς σου.
15 καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν, καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. καὶ εἶπατε Τί ἄλλο ἄλλ' ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπησθε·
16 ἀλλὰ ἐὰν μισῶσας ἐξαποστείλῃς, λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμιάματά σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε.
17 Οἱ παροξύνοντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι παροξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Πᾶς ποιῶν πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν· καὶ Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Malachia 3

1 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελλῶ τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἔξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθῆκῆς, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
2 καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστῆσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς πόα πλυνόντων.
3 καὶ καθιέται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον· καὶ καθαρῖσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χρεῖ αὐτούς ὡς τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ
καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ
ἔμπροσθεν.
5 καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς
ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ
ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ ἐπὶ
τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ καὶ τοὺς
καταδυναστεύοντας χῶραν καὶ τοὺς κονδυλίζοντας
ὄρφανούς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ
τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
6 Διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ
ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰακωβ, οὐκ ἀπέχεσθε
7 ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε
νόμιά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. ἐπιστρέψατε πρὸς με,
καὶ ἐπιστραφῶσμαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος
παντοκράτωρ. καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι ἐπιστρέψωμεν;
8 εἰ περνεῖ ἄνθρωπος θεόν; διότι ὑμεῖς περνεῖτε με.
καὶ ἐρεῖτε· Ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ
αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν·
9 καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς
περνεῖτε· τὸ ἔθνος συνετελέσθη.
10 καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς
θησαυρούς, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται ἡ διαρπαγὴ
αὐτοῦ. ἐπισκέψασθε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει κύριος
παντοκράτωρ, ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρράκτας
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν εὐλογίαν μου ἕως τοῦ
ἰκανωθῆναι·
11 καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθεῖρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενῶσιν ὑμῶν ἡ
ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει κύριος παντοκράτωρ.
12 καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε
ὑμεῖς γῆ θελητ', λέγει κύριος παντοκράτωρ.
13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει κύριος,
καὶ εἶπατε· Ἐν τίνι κατελαλῶσαμεν κατὰ σοῦ;
14 εἶπατε· Μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ, καὶ τί πλέον ὅτι
ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορεύθημεν
ἰκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος;

15 καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους, καὶ
ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα καὶ
ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν.
16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον,
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχεν κύριος
καὶ εἰσῆκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ
εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
17 καὶ ἔσονταί μοι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, εἰς
ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν, καὶ αἰρετιῶ
αὐτοὺς ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
δουλεύοντα αὐτῷ.
18 καὶ ἐπιστραφῶσθε καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου
καὶ ἀνὰ μέσον ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος
θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.
19 διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς
κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς, καὶ ἔσονταί πάντες οἱ
ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλάμη, καὶ
ἀνάψει αὐτούς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει κύριος
παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἕξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ
κλήμα.
20 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου
ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ,
καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτῆσατε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν
ἀνειμένα.
21 καὶ καταπατῆσατε ἀνόμους, διότι ἔσονταί σποδὸς
ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ,
λέγει κύριος παντοκράτωρ.
22 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν Ἥλιαν τὸν Θεσβίτην
πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,
23 ὃς ἀποκαταστῆσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ
καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ
πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.
24 μνῆσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι
ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραηλ
προστάγματα καὶ δικαιώματα.